

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: T.T.L., zastoupeného JUDr. Janem Kollárem, advokátem, se sídlem Sokolov, Obce Ležáky 972/1, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88,** o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.2.2015, č.j. 3623/DS/14-3,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru právního - oddělení správních deliktů ze dne 8.10.2014, č.j. 57247/2014/OP/JASV-13, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 6.000,- Kč, dále mu byla podle § 125c odst. 5 téhož zákona uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce trvání 6 měsíců a podle § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) mu byla stanovena povinnost náhrady nákladů řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

V podané **žalobě** žalobce namítal, že žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí, uvedl, že „*Odvolání účastníka řízení pana T.T.L., proti rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru právního oddělení správních deliktů, vydanému dne 10.1.2014, pod čj. 57247/2014/OP/JASV-13, se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.*“, přičemž rozhodnutí vydané správním orgánem I. stupně je datováno ke dni 8.10.2014. Samotný výrok žalovaného správního orgánu vykazuje vadu v datu označení vydaného rozhodnutí v předmětné věci.

Dále žalobce uvedl, že dne 4.7. 2014 v době 19:30 hodin řídil osobní vozidlo zn. Audi A6, RZ ..., v obci Vřesová na úseku, kde je povolený rychlostní limit 50km/h, kdy mu byla hlídkou Policie ČR (dále jen PČR), přístrojem Ramer 7CCD, v úseku s dovolenou nejvyšší rychlostí 50 km/hod., po odečtu stanovené tolerance, naměřena rychlost 97 km/hod. Podle šetření PČR byl žalobce shledán podezřelým z porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a tím z naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.

Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání uvedených přestupků. Za uvedené přestupkové jednání uložil správní orgán I. stupně žalobci sankci pod bodem I. předmětného rozhodnutí pokutu ve výši 6.000,- Kč, pod bodem II. zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobce byl správním orgánem I. stupně předvolán k jednání, které se mělo konat dne 6.10.2014 v 9:00 hod. Žalobce si pro jednání se správním orgánem I. stupně zvolil svého zástupce pana P.T., který se k nařízenému jednání nemohl ze zdravotních důvodů dostavit, a proto se z nařízeného jednání řádně a včas omluvil, když svou e-mailovou omluvu, kterou správní orgán obdržel dne 5.10.2014, doplnil podáním ze dne 7.10.2014. Zástupce žalobce svou omluvu ze dne 5.10.2014 doplnil dne 7. 10. 2014 potvrzením o ošetření u praktického lékaře ze dne 6.10.2014, vydaným MUDr. K.M. Zástupce žalobce ve své omluvě zdůraznil, že považuje svou účast u ústního jednání za nutnou a žádal o odročení termínu projednání věci. Správní orgán I. stupně k této omluvě zástupce žalobce nepřihlédl a dne 8.10.2014 vydal rozhodnutí, kde uvedl: „**ze záznamu MUDr. K.M. nevyplývá, že by se zmocněnec nařízeného jednání nemohl zúčastnit a jeho stav vyžadoval klid na lůžku.**“ Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal dne 7.11.2014 včasné odvolání, když byl dopisem ze dne 10.12.2014 seznámen se skutečností, že odvolání bylo postoupeno žalovanému. Přestože se zástupce žalobce z nařízeného jednání řádně a včas omluvil, když trval na projednání věci ve své přítomnosti, bylo správním orgánem žalobci doručeno rozhodnutí čj. 57247/2014/OP/JASV-13, kterým byl žalobce shledán vinným dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a současně byla žalobci uložena pokuta a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobce dále uvedl, že správní orgán nepřihlédl k zástupcem žalobce doručené omluvě, když zhodnotil, že ze záznamu MUDr. K.M. nevyplývá, že by se zmocněnec nařízeného jednání nemohl zúčastnit a jeho stav vyžadoval klid na lůžku a z tohoto důvodu se nejedná o náležitou omluvu a nepřijal ji. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu čj. 57247/2014/OP/JASV-13 včasné odvolání, když spatřoval pochybení zejména v tom, že správní orgán I. stupně při rozhodování postupoval v přímém rozporu se zákonem, neboť nepostupoval v souladu s § 4 odst. 3, 4, § 6 odst. 2 a § 36 odst. 2 a 3 správního řádu. Žalobce uplatnil své právo opravného prostředku a v zákonem stanovené lhůtě podal odvolání, kterým

byl napaden procesní postup správního orgánu I. stupně, jímž se cítí být krácen na svých právech.

Žalobce se domníval, že žalovaný nesprávně posoudil námitku, kdy se jeho zástupce řádně a včas omluvil z nařízeného jednání z důvodu dočasné pracovní neschopnosti. Správní orgán I. stupně nepřihlédl k doložené omluvě žalobce, když tato mu byla doručena dne 5.10.2014, kterou doplnil dne 7.10.2014, a věc projednal bez přítomnosti zástupce žalobce, přestože ten ve své omluvě výslovně uvedl, že trvá na své účasti při projednání věci. Dále pak správní orgán neoznámil žalobci nový termín jednání ve věci. Z rozhodnutí správního orgánu není patrné, kdy bylo jednání konáno, a tím, že žalobci nebylo umožněno se seznámit se spisovou dokumentací, neměl možnost se k tomuto vyjádřit. Jak vyplývá z rozhodnutí žalovaného, z důvodu nepřijetí omluvy žalobce z nařízeného jednání, proběhlo ústní projednání věci v jeho nepřítomnosti, přestože žalobce na své účasti na jednání trval. Žalobci byla tedy znemožněna možnost se tohoto jednání účastnit, seznámit se se spisovou dokumentací a vyjádřit se k projednávané věci. Žalovaný dále nežádal podání vysvětlení, a z tohoto důvodu potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Sokolov.

Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve **vyjádření k podané** žalobě žalovaný uvedl, že podle § 74 odst. 1 přestupkového zákona koná správní orgán v prvním stupni o přestupku ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. V daném případě se zmocněnec obviněného před konáním ústního jednání omluvil a jako důvod omluvy uvedl zdravotní důvody, které doložil lékařským potvrzením o ošetření u praktického lékaře dne 6.10.2014, bez uvedení konkrétního času či důvodu. Správní orgán prvního stupně v tomto případě neposoudil zdravotní důvody zmocněnce jako důležitý důvod pro omluvu z ústního jednání a projednal věc v nepřítomnosti obviněného či jeho zmocněnce. Po vydání meritorního rozhodnutí následně obdržel správní orgán prvního stupně Rozhodnutí o pracovní neschopnosti zmocněnce, kdy je z této listiny evidentní, že pracovní neschopnost mu byla vystavena od 6.05.2014 a tato trvala nejméně do doby nařízeného ústního jednání, dle této měl zmocněnec možnost pohybu a ošetřujícím lékařem mu byly povoleny vycházky v době od 10:00 do 12:00 hodin a poté v odpoledních hodinách od 14:00 do 18:00 hodin, tedy zmocněnec nebyl upoután na lůžko. Žalovaný jako odvolací správní orgán se s postupem správního orgánu prvního stupně zcela ztotožnil, přičemž se odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 As 36/2010 – 58, dle něhož v případě zdravotní indispozice obviněného (zmocněnce), jenž nemá za následek omezení jeho pohybu a nebrání mu se dostavit na ústní jednání (např. v případě karantény, hospitalizace, klidového režimu na lůžku), se nejedná o důležitý důvod, který by omlouval neúčast obviněného či zmocněnce na ústním jednání. Pouhé tvrzení žalobce, že trval na projednání věci ve své přítomnosti, ačkoliv sám nevyvíjel jakýkoliv aktivní přístup či snahu se správním orgánem se domluvit na termínu ústního jednání (např. v době povolených vycházek), se žalovanému jeví jako účelové jednání. Zákon o přestupcích koncipuje řízení o přestupku v prvním stupni jako řízení s ústním jednáním za přítomnosti obviněného z přestupku, kde má obviněný mj. právo seznámit se se spisem a k projednávané věci se vyjádřit. Vzhledem k závažnosti následků nedostavení se k ústnímu jednání, bylo v daném případě pečlivě posuzováno, zda byl žalobce řádně předvolán a zda skutečně nastaly zákonné podmínky umožňující projednat věc v nepřítomnosti obviněného. Na závěr považoval žalovaný za zcela podstatné zmínit, že

jmenovaný zmocněnec využíval popsanou procesní strategii, kdy přijal zmocnění již v době trvání pracovní neschopnosti a tuto dlouhodobou pracovní neschopnost uváděl jako důvod omluvy z ústních jednání i v dalších řízeních vedených Městským úřadem Sokolov, odborem právním, nejméně v řízeních vedených pod sp.zn. 44888/2014/OP, sp.zn. 1690/2014/OP, sp.zn. 103465/2014/OP a sp.zn. 782/2013/OP. Ze strany zmocněnce se tedy jedná o zcela úmyslnou a promyšlenou taktiku, která má bezpochyby vést k zániku odpovědnosti za přestupek. S odkazem na výše uvedené trval žalovaný na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Námitky uváděné žalobcem považoval žalovaný za neopodstatněné. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Žalobce podal dne 29.4.2015 repliku k vyjádření žalovaného a konstatoval, že žalovaný správní orgán ve svém vyjádření popisuje průběh řízení před správním orgánem prvního stupně a uvedl, že neshledal žádné závažnější pochybení, jež by odůvodňovalo zrušení rozhodnutí správního orgánu a zastavení řízení.

Z pohledu žalovaného správního orgánu je stěžejní posouzení námitky, kdy se žalobce řádně a včas omluvil z nařízeného jednání z důvodu pracovní neschopnosti a přes tuto omluvu správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení, když proběhlo jednání v nepřítomnosti žalobce a na základě tohoto jednání bylo vydáno příslušné rozhodnutí, které žalobce napadl v odvolacím řízení, a žalovaný správní orgán tomuto nevyhověl.

Žalobce poukazoval na to, že žalovaný nemůže hodnotit stanovisko ošetřujícího lékaře z pohledu, zda jsou při dočasné pracovní neschopnosti léčenému umožněny vycházky, a to zejména s ohledem na jeho zdravotní stav, když tyto především slouží k tomu, aby se pohybem na čerstvém vzduchu a rekonvalescencí docílilo rychlejšího zapojení nemocného do pracovního procesu.

Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že správní orgán prvního stupně nedal jeho zmocněnci možnost domluvit termín jednání na dobu povolených vycházek, tak jak uvádí žalovaný ve svém vyjádření, když o přestupku rozhodl v termínu nařízeného jednání, ke kterému zmocněnec žalobce podal řádně a včas omluvu. Z těchto důvodů odkaz na skutečnost, že v době vycházek si mohl zmocněnec žalobce sjednat náhradní termín, ve kterém mohlo proběhnout ústní jednání za jeho účasti, je z tohoto pohledu nepřijatelný, neboť otázka rekonvalescence a rozhodnutí konkrétního lékaře z hlediska posouzení zdravotní způsobilosti nemocného je věcí toliko lékaře, a nikoli posuzování správního orgánu, zda v konkrétním daném případě byl skutečně zdravotní stav takový, že se žalobce, respektive jeho zmocněnec nebyl schopen se daného jednání zúčastnit. Žalobce měl právo na to si zvolit zmocněnce, aby ho v daném případě zastupoval a v celém tomto jednání jednal. Žalobce považoval za irrelevantní odkaz na tvrzení, že podobným způsobem zmocněnec postupoval i v jiných případech, kdy přijímal zmocnění v době, kdy byl v dlouhodobé pracovní neschopnosti a jednal tak cíleně účelově. Posouzení způsobilosti a zdravotního stavu zmocněnce žalobce není oprávněn hodnotit žalovaný správní orgán.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 9.7.2014, podle něhož žalobce v tento den v 19:30 hodin řídil osobní motorové vozidlo tovární značky AUDI A6, RZ ... v obci Vřesová na úseku, kde je dovolený rychlostní limit 50km/h. Při tomto byla vozidlu Audi naměřena zařízením Ramer 7 CCD rychlost 100 km/hod, po odečtení tolerance

97 km/hod. Žalobce překročil maximální dovolenou rychlost v obci o 47 km/hod. Žalobce toto oznámení podepsal. K tomu byl pořízen radarový záznam o přestupku s vyobrazením vozidla žalobce na fotografii i s čitelnou registrační značkou. Dále je součástí spisu úřední záznam PČR ze dne 8.7.2014 a ověřovací list radaru ze dne 20.1.2014. Předvoláním ze dne 14.7.2014, které žalobce osobně převzal dne 17.7.2014, byl žalobce předvolán k jednání na 1.9.2014 v 10 hodin a současně byl poučen o možnosti projednání přestupku bez jeho účasti v případě absence náležité písemně odůvodněné omluvy, anebo v případě nedostavení se bez závažných důvodů. Současně byl žalobce poučen, že před vydáním rozhodnutí bude při jednání seznámen s podklady rozhodnutí. Z protokolu o ústním jednání ze dne 1.9.2014 vyplývá, že žalobce se k ústnímu jednání dostavil, sdělil, že poučení správního orgánu porozuměl a že se nechá zastupovat, kdy si zvolí zástupce ve lhůtě do 8.9.2014. Správní orgán I. stupně tedy v řízení nepokračoval. Součástí správního spisu je plná moc založená na čl. 14, udělená panu P.T. k zastupování žalobce v předmětném řízení před správním orgánem I. stupně. Předvoláním ze dne 15.9.2014, které bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 29.9.2014, byl žalobce předvolán k jednání na 6.10.2014 v 9 hodin a opětovně byl poučen o možnosti projednání přestupku bez jeho účasti v případě absence náležité písemně odůvodněné omluvy, anebo v případě nedostavení se bez závažných důvodů, a současně byl žalobce poučen, že před vydáním rozhodnutí bude při jednání seznámen s podklady rozhodnutí. Součástí spisu je dále omluva zmocněnce žalobce z ústního jednání, která byla správnímu orgánu I. stupně odeslána dne 5.10.2014 v 20:52 hod. prostřednictvím e-mailu, a ve které zmocněnec žalobce uvedl, že: „*ve věci obviněného T.T.L., se nemohu jako jeho zástupce dne 6.10.2014 v 9.00 hod., ze zdravotních důvodů dostavit k nadřízenému ústnímu jednání. Svou účast však považuji za nutnou a tímto žádám o odročení termínu projednání věci.*“. Tuto svou omluvu předložil správnímu orgánu I. stupně opětovně v listinné podobě dne 7.10.2014, společně s potvrzením od praktického lékaře, na němž je uvedeno T.P...., ošetřen u praktického lékaře dne 6.10.2014. Správní orgán I. stupně projednal věc v nepřítomnosti žalobce dne 6.10.2014, kde do protokolu o jednání jako důvod uvedl, že se k jednání obviněný nedostavil, kdy svou neúčast zmocněnce omluvil zdravotními důvody de 5.10.2014 e-mailovou zprávou, avšak žádné podklady pro řádnou omluvu nedoložil, a dále se omluvil dne 6.10.2014 telefonicky, a proto správní orgán nemohl jeho omluvu zhodnotit.

Dne 8.10.2014 bylo vyhotoveno rozhodnutí **správního orgánu I. stupně** ve věci samé a v odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že nepřijal omluvu zmocněnce žalobce, kterou obdržel dne 6.10.2014, a kterou zmocněnec dne 7.10.2014 doplnil, neboť ze záznamu MUDr. K.M. nevyplývá, že by se zmocněnec nařízeného jednání nemohl zúčastnit a jeho stav vyžadoval klid na lůžku. V záznamu lékaře není uveden ani čas, kdy se zmocněnec k lékaři dostavil. Vzhledem k tomu správní orgán omluvu zmocněnce nepovažoval za řádnou, a proto provedl ústní jednání v jeho nepřítomnosti.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný konstatoval, že se zmocněnec omluvil a jako důvody omluvy uvedl zdravotní důvody, které doložil lékařským potvrzením o ošetření u praktického lékaře dne 6.10.2014, bez uvedení konkrétního času. Správní orgán I. stupně zhodnotil, že z uvedeného potvrzení nijak nevyplývá, že by se zmocněnec nemohl účastnit ústního jednání, kdy jeho stav nevyžadoval klid na lůžku. Žalovaný byl toho názoru, že ačkoliv byla omluva učiněna ještě před konáním ústního jednání, nebyly k této omluvě objektivní podmínky. Zákon totiž nehovoří o nutnosti omluvy učiněné předem, tedy ještě před událostí, která má nastat, ale hovoří o náležité omluvě a důležitém důvodu. Zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu či důležitý důvod

pro omluvu, posuzuje správní orgán v rámci svého uvážení. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu pokud zdravotní indispozice obviněného nemá za následek omezení jeho pohybu, které mu brání dostavit se na ústní jednání, nejedná se o důležitý důvod, který by omlouval neúčast obviněného na ústním jednání, kdy na tom nic nemění ani existence rozhodnutí o pracovní neschopnosti, kterou zmocněnec doložil až dne 20.10.2014. Žalovaný dospěl k závěru, že v daném případě byly splněny zákonné podmínky ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, kdy se ústní jednání konalo v nepřítomnosti obviněného z přestupku, aniž by došlo k porušení základních práv obviněného podle čl. 38 odst. 2 LZPS.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Soud žalobu **neshledal** důvodnou.

K námitce, že žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí nesprávně uvedl datum vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, soud uvádí, že podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19 správního řádu, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:" Na rozhodnutí správního orgánu I. stupně je otisk razítka s nápisem „VYPRAVENO DNE: 10.10.2014. S ohledem na shora uvedené tak prvoinstanční rozhodnutí bylo skutečně vydáno dne 10.10.2014, jak uvedl žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí, a nikoliv dne 8.10.2014, jak se mylně domnívá žalobce.

Soud nepřisvědčil argumentaci žalobce, že žalovaný nesprávně posoudil jeho námitku, že se jeho zástupce řádně a včas omluvil z nařízeného jednání z důvodu dočasné pracovní neschopnosti a správní orgán I. stupně nepřihlédl k doložené omluvě. Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednávání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích hovoří o „náležité omluvě“ a ustanovení § 59 správního řádu poté o „bezodkladné omluvě správnímu orgánu s uvedením důvodů“. Z těchto ustanovení nelze dovodit, že se účastník řízení musí vždy omluvit předem, a to ještě před očekávanou událostí. To vždy závisí na okolnostech, za nichž došlo k pracovní neschopnosti. Obecně proto náležitou omluvou či bezodkladnou omluvou správnímu orgánu může být i omluva učiněná s určitým odstupem času po události, která měla nastat, jež podle konkrétních okolností splňuje znaky náležité či bezodkladné omluvy správnímu orgánu. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2009, č.j. 7 As 9/2009-66).

Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na den 6.10.2014. Zmocněnec žalobce se dne 5.10.2014 ve 20:52 hod. z nařízeného ústního jednání omluvil prostřednictvím e-mailu a dne 7.10.2014 doložil správnímu orgánu I. stupně potvrzení od praktického lékaře, že dne 6.10.2014 byl ošetřen. Následně dne 20.10.2014 správnímu orgánu I. stupně předložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, potvrzení

o trvání dočasné pracovní neschopnosti a objednací lístek. Soud se ztotožňuje s tvrzením žalovaného, že ačkoliv byla ze strany zmocněnce omluva učiněna ještě před konáním ústního jednání, nejednalo se o důležitý důvod pro omluvu z ústního jednání. Z lékařského potvrzení nevyplýval konkrétní čas ošetření, ani to, zda se zmocněnec nemohl účastnit jednání, neboť jeho stav vyžadoval klid na lůžku. Lékařská zpráva, která nezakazuje cestování ani nepředepisuje klid na lůžku, nemůže být považována za řádnou omluvu, která opravňuje obviněného nebo jeho zmocněnce nedostavit se ke správnímu řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.6.2012, č.j. 1 As 55/2012-32). Za náležitou omluvou by v daném případě šlo považovat pouze takovou, která skutečně znemožňuje účastnit se nařízeného jednání. Takovým případem by byla např. hospitalizace nebo jiné důvody skutečně a prokazatelně zamezující pohyb osoby, a tedy znemožňující dostavit se na místo nařízeného jednání. Na shora uvedeném nemohla nic změnit ani skutečnost, že zmocněnec předložil správnímu orgánu I. stupně po vydání provinstančního rozhodnutí potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, a objednací lístek, neboť z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti je zřejmé, že jeho zdravotní potíže nevyžadovaly klid na lůžku, když mu byly povoleny vycházky v době od 10:00 do 12:00 hod. a poté od 14:00 do 18:00 hod.

Neopodstatněnými soud shledal i námitky žalobce, že z rozhodnutí správního orgánu není patrné, kdy se ústní jednání konalo, a že tím žalobci nebylo umožněno se seznámit se spisovou dokumentací, neměl možnost se k tomuto vyjádřit. Z prvoinstančního rozhodnutí jednoznačně vyplývá, kdy se předmětné jednání konalo, jelikož na prvé straně rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uvedeno, že „*správní orgán nařídil ústní jednání na den 6.10.2014, ke kterému se obviněný bez náležitého důvodu nedostavil...*“. K žalobcem tvrzené nemožnosti seznámit se se spisovou dokumentací a vyjádřit se k ní, neboť správní orgán neoznámil žalobci nový termín jednání, soud uvádí, že se nelze domáhat nařízení nového termínu jednání v případě, že omluva z jednání nebyla řádně odůvodněna, popř. nebyl prokázán důležitý důvod nepřítomnosti. Bylo věcí svobodného rozhodnutí žalobce, zda se jednání zúčastní osobně nebo v zastoupení anebo se ho nezúčastní. Z obsahu předvolání k jednání vyplývá, že žalobce byl vyrozuměn o tom, že před vydáním rozhodnutí při jednání bude seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Skutečnost, že se žalobce před vydáním rozhodnutí, ač řádně poučen, s podklady rozhodnutí neseznámil, nelze klást k tíži správního orgánu.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 26. února 2016

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně